

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. С. , 27.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С. в публично заседание на двадесет и осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мирослав Ст. Христов

при участието на секретаря Г. Н.
като разгледа докладваното от Мирослав Ст. Христов Административно наказателно дело № 20213420200333 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. във връзка с чл.84 от ЗАНН.

Жалбоподателят „Образцов водач“ ЕООД, ЕИК ** обжалва наказателно постановление № **/ 20.04.2021г. на Началника на РД „АА“- гр.Р., с което му е било наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за извършено нарушение по чл.24а, ал.1, т.3 от Наредба № 37/ 02.08.2002г. на МТС във вр.с чл.6а, ал.2 от същата наредба. Изтъква доводи за незаконосъобразност при издаването на акта и НП.

Ответникът – РД ”АА”- гр.Р., надлежно уведомен, не се явява представител, не изпраща проц.представител, депозира писмено становище.

Районна прокуратура- С.- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира становище по делото.

Жалбоподателят „Образцов водач“ ЕООД, надлежно уведомен, не се явява представител, вместо него- процесуален представител- адв.Й.А. при АК-В., надлежно упълномощен и приет от съда. Заявява, че моли съда да отмени изцяло обжалваното от него НП като незаконосъобразно, навежда доводи в тази насока.

В съдебно заседание бяха призовани в качеството им на свидетели лицата Г.М.- актосъставител и Х.М.- свидетел по акта, които се явиха лично и дадоха своите показания добросъвестно, а съда ги прие и приобщи като доказателствени средства по делото.

След провеждането на първото по ред съдебно заседание от страна на проц.представител на жалбоподателя се направи искане за приобщаване към доказателствата на справка от АНО, касаеща кога и от кого е бил издаден последния актуализиран списък на фирмата на жалбоподателя, както и кога и на кого е бил връчен същия, в едно с доказателства за това обстоятелство. В тази връзка съда счете искането за допустимо и своевременно направено и с оглед направената връзка с предмета на делото изиска посочената по-горе справка от АНО. Същата беше изготвена и депозирана в срок, като съда я прие като надлежно доказателство по делото.

В следващото съдебно заседание проц.представител на жалбоподателя депозира молба в която заяви, че не може да се яви поради друг служебен ангажимент, но не възразява да се даде ход на делото в негово отсъствие, като моли съда да приеме изготвената справка. В молбата си проц.представител на жалбоподателя заявява, че моли съда да отмени обжалваното НП изцяло по изложените в жалбата съображения, както и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Въпреки редовното призоваване и неявяване на жалбоподателя и неговия проц.представител, съда счете, че няма пречки за даване ход на делото и съобразно нормата на чл.61, ал.2 от ЗАНН даде ход на делото.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на жалбоподателя и АНО, прие за установено следното:

На 09.03.2021г. около 12,30 часа в гр.С., бул.“Цар Симеон Велики“ № 149, в офиса на фирма „Образцов водач“ ЕООД, извършваща обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС на територията на ОО „АА“- С., с Разрешение № 3273, издадено на 03.01.2013г. и валидно до 03.01.2023г., св.М. съвместно с колегата си- св.М. извършили комплексна проверка на основание Заповед № 11-46-1441/2/02.03.2021г. на директора на РД „АА“- Р. и съставили констативен протокол от същата дата, въз основа на която установили следното нарушение:

Фирмата на жалбоподателя- „Образцов водач“ ЕООД, получила разрешение за теоретично и практическо обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС не е организираща дейността в офиса на Учебния център, като е допуснала офиса да не отговаря на изискванията на чл.6а, ал.2, предл.3 от Наредба № 37/ 02.08.2002г. на МТС. В помещението използвано за офис на видно място нямало поставен актуален списък на учебните превозни средства. В поставения списък липсвали моторните превозни средства, които се използвали за обучение за категория D.

Предвид констатираните нарушения, св.М. изготвил АУАН № **/ 09.03.2021г., препис от който бил връчен на жалбоподателя по надлежния ред. Въз основа на описания по-горе АУАН било изготвено и връчено на жалбоподателя обжалваното от него НП № **/ 20.04.2021г. на директора на РД „АА“- Р..

При така установеното от фактическа страна съдът намира жалбата за допустима, тъй като същата изхожда от процесуално легитимна страна и е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, а по същество- и основателна по следните съображения:

АУАН № **/ 09.03.2021г. и обжалваното НП са издадени в съществено нарушение на процесуалните правила:

Нарушението за което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е било квалифицирано по чл.24а, ал.1, т.3 от Наредба № 37/ 02.08.2002г. на МТС във връзка с чл.6а, ал.2 от същата наредба. Съобразно текста на сочената за нарушена правна норма е видно, че „Лицата, получили разрешение за теоретично и практическо обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, са длъжни да:... организират дейността в офис, който отговаря на изискванията, определени в чл. 6а.“. Съобразно нормата на чл.6а, ал.2 от същата наредба е видно пък, че „В помещението, използвано за офис, на видимо място трябва да има поставено копие на разрешението за извършване на обучение, списък с преподавателите и категориите, за които се извършва обучението, списък на учебните ППС, съдържащ марката и модела на превозните средства, и списък с цените за извършване на обучението, за провеждане на вътрешните изпити и държавните такси за явяване на изпит“.

Настоящата съдебна инстанция отчита като съществено процесуално нарушение липсата на посочена дата и място на нарушението, както в акта, така и в постановлението, с което са нарушени императивните изисквания на чл.42, т.3 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Датата, посочена в АУАН и НП – 09.03.2021г., и мястото – в офиса на фирма „Образцов водач“ ЕООД в гр.С., бул.“Цар Симеон Велики“ № 149, се свързват със съставяне на АУАН-ът и с приключване на извършената проверка, но същите не индивидуализират деянието, в което се е изразило същинското нарушение. Доколкото деянието е осъществено чрез бездействие, изразяващо се в непоставяне на актуален списък на учебните превозни средства, които се използват за обучение за категория D, то е следвало да бъде посочена датата до която това поставяне е било нужно да се осъществи, съобразно нормативните изисквания в тази насока. Действително, съобразно приетата като доказателство справка от АНО е видно, че актуалния списък е бил изготвен на 19.06.2020г. и е бил предоставен на притежателя му, без да може да се установи точната дата на връчването му, но в случая следва да се има предвид, че именно от следващия ден, т.е. след 19.06.2020г. дружеството би било в нарушение с непоставянето на актуалния списък.

Както датата, така и мястото на извършването на нарушението е от съществено значение в административнонаказателното производство, тъй като е свързана не само със спазването правото на защита на нарушителя, но и с оглед индивидуализацията на нарушението за преценката на сроковете по чл.34 от ЗАНН. Непосочването или грешното посочване, както и непосочването на фактите, които касаят датата на извършването на нарушението, винаги съставляват съществено процесуално нарушение, което е

самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП. В този смисъл е и обширната съдебна практика на всички съдилища на територията на страната ни.

Нормата на чл.34 от ЗАНН визира различни хипотези, вкл. и давностни срокове в условията на които не се образува, а ако е образувано административнонаказателното производство се прекратява. В тази връзка следва да се има предвид, че ако в продължение на 3 месеца от откриване на нарушителя, не е издаден АУАН се погасява възможността на компетентния орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение.

Следва да се има предвид, че административнонаказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му, както в основния закон - ЗАНН, така и в специалните нормативни актове, които определят различните видове административни нарушения и наказанията за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат административнонаказателните разпоредби да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Именно стриктното спазване на императивните правила е гаранция за справедливост на процедурата и липса на произвол. В конкретния случай, когато държавните органи искат да ангажират административнонаказателната отговорност на едно лице, извършител на административно нарушение, са задължени съобразно посочените правни норми да опишат точно и ясно самото нарушение, включително и да конкретизират датата, на която считат, че е осъществено съставомерното деяние. Изпълнението на това задължение е от съществено значение не само за защитата на жалбоподателя, който има право да научи кога и коя точно правна норма е нарушена от него, както и по какъв начин е осъществено това, за да организира защитата си в пълен обем, но и с оглед на спазването на принципа на законосъобразност, който стои в основата на административнонаказателното право. Отделно от това неизпълнението на тези задължения от страна на наказващия орган поставя в невъзможност и съдът да прецени законосъобразността по същество на атакувания акт.

Извън посочените по-горе доводи, настоящата съдебна инстанция намира, че наказващият орган е издал наказателното постановление, без да е извършил проверка на спорните обстоятелства, като не е установил с категоричност дали установеното непоставяне на актуален списък е дължимо като поведение от страна на нарушителя. В тази връзка следва да се има предвид също така, че съобразно нормата на чл.6а, ал.2 от наредбата се въвежда задължение в помещението, използвано за офис, на видимо място да има поставен списък с учебните ППС, съдържащ марка и модела им, но никъде в наредбата не е поставено като изискване този списък да е актуален. А както стана ясно от разпита на двамата свидетели по делото- служители на АНО, които са извършили проверката, такъв списък е бил наличен, но същия не е бил актуализиран с ППС-та, които се ползват за обучение на кандидат-водители от категория D. Недопустимо е обхвата на обвинението, вписан в НП да бъде разширен спрямо нормативното изискване, дори и да са констатирани укорими факти, ако същите не са субсумирани под норма от действащото право, обявяващи

ги за нарушение, за което е предвидено съответното административно наказание, т.е. тези факти не биха могли да изпълнят обвинителната функция на АУАН, защото няма да е налице административно нарушение, като единство от факти и правна квалификация.

Същевременно и доколкото в НП не са описани данни нарушеното изискване по чл.6а, ал. 2 от Наредбата да се е отразило по какъвто и да било начин върху работата по същество на учебния център, включително върху нейното качество, то настоящия съд намира, че конкретното нарушение действително се отличава със значително по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същият вид. Независимо, че нарушението е формално по своя характер, то степента на обществената му опасност е понятие с комплексен характер, при което конкретната такава не следва да бъде преценявана изолирано, както неправилно е бил приложен материалния закон от страна на административно-наказващия орган. По тези съображения, съобразно критериите на чл. 11 от ЗАНН във вр. с чл. 93, т. 9 от НК, нарушението представлява маловажен случай, при който и съгласно чл. 28 от ЗАНН не е следвало да се издава НП, съответно издаденото такова се явява материално незаконосъобразно. Санкционираната дейтелност съставлява неизпълнение на административно задължение по смисъла, вложен в чл. 28 от ЗАНН и доколкото наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. В този смисъл съдът съобрази обстоятелството, че процесуално задължение на съда е да провери изцяло законосъобразността на обжалваното наказателно постановление и да обсъди всички основания, независимо дали са наведени от страните или не, включително и да подложи на съдебен контрол преценката на административно-наказващия орган досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН. При преценка на това обстоятелство съдът съобрази константната съдебна практика по този въпрос и по-специално ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ОСНК на ВКС, съгласно което когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона.

В настоящия случай, доколкото в ЗАНН липсва легална дефиниция на понятието „маловажен случай“ следва да бъдат приложени критериите, визирани в чл. 93, т. 9 от НК, съгласно които “маловажен случай” е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Съгласно константната съдебна практика при преценката дали случаят е маловажен или не значение имат способа и начина, по който е осъществено деянието, личността на дееца, мотивите и побудите, от които се е ръководел при извършване на престъплението и др., т.е. следва да бъдат преценени всички обстоятелства, които характеризират деянието и дееца.

Настоящият съдебен състав счита, че като не е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, въпреки наличието на основания за това, административно-наказващият орган е

нарушил материалния закон. Вярно е, че обществените отношения, които регулира този закон, са от особена обществена важност, но това не може да бъде основание административно-наказващият орган да игнорира задължението си за индивидуална преценка на всеки отделен случай, с оглед обществената опасност на конкретното деяние и на конкретния нарушител. Този критерий на преценка се прилага за всички нарушения, когато трябва да се реши въпросът дали случаят е маловажен или не. Наложеният се в теорията и част от съдебната практика принцип, че нарушаването на нормите, гарантиращи безопасността на движението по пътищата не може да се квалифицира като маловажен случай, не представлява абсолютен императив, и не следва да изключва автоматично извършването на съвкупна преценка на всички обстоятелства, характеризиращи обществената опасност на деянието и дееца, наличните смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, вредните последици и др. В случая деянието е формално, макар и обявено за наказуемо, и е свързано с неизпълнение на задълженията на учебния център, но не е в пряка връзка с реалното провеждане на практическото обучение на кандидат - водачите на МПС, установено с цел да придобият знания и умения за безопасно управление и да усвоят поведението, изисквано от водачите на МПС от категорията или подкатегорията, за която се обучават. Също така, от съществено значение е, че не са налице отегчаващи обстоятелства и нарушението е извършено за първи път. Освен това, видно от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели, става ясно, че жалбоподателят е лице с ниска обществена опасност, с чисто съдебно минало, както и не на последно място следва да се отчете и обстоятелството, че нарушаването на установения в страната правов ред е инцидентна проява от негова страна. Нарушението е такова на формално извършване, поради което възникването на вреда би съставлявало не елемент от състава на нарушението, а друго - допълнително обстоятелство, увеличаващо степента на обществена опасност на нарушението, което в случая не е налице.

Поради това наказващият орган е имал всички основания да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН – да не налага наказание, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено наказание. При така изложените обстоятелства, процедурата по чл. 28 от ЗАНН в пълна степен би изпълнила целите на закона и би въздействала дисциплиниращо спрямо нарушителя. Доколкото към момента на издаване на наказателното постановление са били налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, но наказващият орган не го е приложил, това е отделно основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. В тази насока е и константната съдебна практика на административните съдилища, вкл. и на Административен съд- С. по идентични казуси.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, които са нарушили правото на защита на жалбоподателя и единствения възможен изход е обжалваното НП да бъде отменено, съобразно гореизложените доводи.

При този изход на делото, претенцията на жалбоподателя по чл. 63, ал. 3 от ЗАНН за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение се явява основателна - по делото е осъществено процесуално представителство и защита от адвокат Й.А.. Според приложеният по делото договор за правна защита и съдействие серия Б, № 0000380868/09.06.2021 г., имащ характера и на разписка за плащане, платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение е в размер на 360 лв. с ДДС, тъй като са налице и представени доказателства по делото, че наетия адвокат е регистриран по ЗДДС. Същото е в минималния размер по чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което възражението на АНО за прекомерност е неоснователно. Доколкото нормата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН препраща към АПК, то жалбоподателя не е съобразил претенцията си за разноски с изискването на чл. 144 от АПК във вр. с чл. 80 от ГПК за представяне на списък на разноските. В тази връзка, не е достатъчно обосноваването на претенцията с цитирането на относимите правни норми и тъй като в случая не е посочен размер на разноските, настоящия съд намира, че следва да се присъдят такива единствено за настоящата инстанция, т. е. в размер на 300 лв. в едно с 20% ДДС върху сумата, или общо в размер на 360 лева с ДДС.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд- С.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № **/ 20.04.2021г. на Директор на РД "АА"-гр. Р., издадено въз основа на АУАН № **/ 09.03.2021г. с което на основание чл.178б, ал.4, т.4 от ЗДвП на „Образцов водач“ ЕООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.“Р. И.“ № 4, вх.А, ет.1, ап.3, представлявано от В. Ив. Дж. е било наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 1000 / хиляда / лева за извършено нарушение по чл.24а, ал.1, т.3 от Наредба № 37/ 02.08.2002г. на МТС във вр.с чл.6а, ал.2 от същата наредба като *незаконосъобразно*.

ОСЪЖДА Регионална дирекция "Автомобилна администрация"- Р. да заплати на "Образцов водач" ЕООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.“Р. И.“ № 4, вх.А, ет.1, ап.3, представлявано от В. Ив. Дж. сумата от 360 лв., представляваща разноски по делото за процесуален представител-адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд-С., считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – С.: _____